

af Lovforslagets Bestemmelser, som det i og for sig vilde være ønskeligt at faa nærmere Klarhed over, navnlig da ogsaa, om det er Hensigten, efter at denne Lovgivning er gennemført, at fortsætte ad den Vej, man var inde paa ved det Lovforslag, der forelaa til Rigsdagens Behandling i forrige Samling, med andre Ord, om man vil aabne Banen for fremtidig ad Omveje at naa til det Forsikringsmonopol paa Livsforsikringsomraadet, som jo er et Program-punkt for den høje Regering, og som man ikke kan naa ad den direkte Vej, fordi der her i Landet ikke findes et Flertal til Gunst for Monopolet, men som i Ly af Statsgarantien og den afgørende Indflydelse paa Statsanstaltens Forhold, som Finansministeriet har, kan naas ad den Omvej, som dette kunde være — jeg siger ikke, det er det — det første Skridt ind paa.

Jeg skal slet ikke komme ind paa Lovforslagets Indhold i øvrigt — det er der jo ingen Anledning til, og det vilde formentlig heller ikke i synderlig Grad interessere det høje Ting. —, men blot sige, at det forekommer mig dog fornødent for en forsvarlig Behandling af denne Sag, at der bliver Lejlighed til en Overvejelse, om end forhaabentlig kort, af hele Lovforslaget indenfor et Udvalg, som jeg, hvis der ikke fra anden Side bliver fremsat Ønske derom, vil tillade mig at foreslaa nedsat ved Slutningen af denne Sags Behandling.

Formanden: I Anledning af det ærede Medlems Udtalelser om den force-rede Behandling af denne Sag, som bevir-kede, at det ærede Medlem ikke havde faaet sat sig i Besiddelse af Fortryk af For-handlingerne i Landstinget, skal jeg gøre opmærksom paa, at der foreligger Fortryk for hele denne Forhandling i Landstinget, og at der for Folketingets Vedkommende kun mangler et Ark af de Forhandlinger, som fandt Sted i Gaar, saaledes at der ikke med Rette kan rejses nogen Bebrejdelse med Hensyn til, at det trykte Materiale ikke foreligger.

Christmas Møller: Jeg skal kun meddele, at det konservative Folkeparti ud fra lignende Betragtninger som dem, det ærede Medlem Hr. Kragh gjorde gæl-dende, ønsker denne Sag behandlet i et Udvalg.

Gamborg: De Bemærkninger, jeg kunde ønske at fremsætte til Lovforslaget, vil ogsaa egne sig bedre for et Udvalg, og jeg skal derfor blot tiltræde Tanken om, at Sagen

kommer i Udvalg, men dog henstille, at vi handler meget hurtigt og hurtigst muligt afgiver en Betænkning.

Finansministeren (Bramsnæs): Der er udtalt Ønske om at faa Lovforslaget hen-vist til et Udvalg, og jeg skal naturligvis ikke modsætte mig, at dette Ønske opfyldes, idet jeg gaar ud fra, i hvert Fald efter den sidste ærede Talers (Gamborg) Udtalelser, at det vil blive en meget kort Behandling, der vil finde Sted i dette Udvalg. Jeg er ikke sikker paa, at det ærede Medlem Hr. Kragh ønskede, at det skulde være en saa kort Behandling. Det ærede Medlem beklagede sig jo over, at det var en forceret Maade, dette Lovforslag blev behandlet paa, men jeg haaber dog, at det skal lykkes at overbevise det ærede Medlem om, at dette Lovforslag bør gennemføres hurtigt. Man maa forstaa, at dette Lovforslag bør gennemføres hurtigt af den Grund, at naar et Lovforslag om en Nedsættelse af Tarifferne behandles i Rigsdagen, kan Statsanstalten ikke tegne Forsikringer, saa længe dette Forslag er til Behandling, enhver vil jo vente, til de billige Præmier kommer, og derfor bør Forslaget efter min Mening behandles hurtigt.

Jeg forstod, at det ærede Medlem Hr. Kragh mente, at en Lov af denne Art egentlig vilde medføre en uheldig Konkurrence mod de private Selskaber. Jeg har vanskeligt ved at forstaa, at det skal være Statsanstaltens Opgave at indrette sine Forhold saaledes, at den mindst muligt konkurrerer med de private Selskaber. Jeg anser Statsanstaltens Opgave for at være den, at den netop skaber en værdifuld Konkurrence til private Selskaber, saaledes at de private Selskaber ikke har Monopol her i Landet. Hvis der ingen Statsanstalt var, var der jo et Forsikringsmonopol for de private Selskaber, som derved kunde sætte deres Præmier; ganske som de vilde. Nu kan de private Selskaber ikke gøre det, fordi Statsanstalten er til Stede og kan fastsætte sine Præmier saaledes, at de bliver saa billige som muligt, og jeg kan da ikke tænke mig, at man fra Rigsdagens Side skulde have noget imod, at Statsanstalten udfører Livsforsikring paa den billigst mulige Maade. Jeg kan tænke mig, at de private Selskaber i og for sig ikke ser med Tilfredshed derpaa; men jeg kan dog ikke tænke mig, at de pri-vate Selskabers Indflydelse i Rigsdagen skulde være saa stor, at de kunde hindre, at Statsanstalten faar Lov til at tegne sine Forsikringer til saa billige Præmier som muligt. Og der er sikkert ingen, der vil gøre gældende — det gjorde heller ikke den